

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 1364/16-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Jasenke Žabčić predsjednice vijeća, dr. sc. Jadranka Juga člana vijeća i suca izvjestitelja, Marine Paulić članice vijeća, Dragana Katića člana vijeća i Darka Milkovića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja V. Z. iz V., zastupanog po punomoćniku B. L., odvjetniku u Z., protiv tuženika V. I. d.d. iz Z., zastupanog po punomoćniku H. L., odvjetniku u Z. i Lj. M. iz K., zastupane po punomoćnici M. D., odvjetnici u Z., radi naknade štete, odlučujući o reviziji drugotuženice protiv dijela presude Županijskog suda u Zagrebu broj Gž-7057/15-2 od 16. veljače 2016., kojom je djelomično preinačena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Pn-4377/10-28 od 29. lipnja 2015., u sjednici održanoj 16. siječnja 2018.,

r i j e š i o j e:

Odbacuje se revizija drugotuženice Lj. M. kao nedopuštena.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom u toč. I/ izreke odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da mu tuženi solidarno s osnove povrede prava osobnosti isplate na ime naknade neimovinske štete iznos od 30.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe pa do isplate uz naknadu troškova parničnog postupka. U toč. II/ izreke prvostupanjske presude naloženo je tužitelju da prvotuženiku naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 10.237,50 kn, te drugotuženici u iznosu od 7.500,00 kn.

Drugostupanjskom presudom u toč. I. izreke djelomično je preinačena prvostupanjska presuda u odnosu na st. I. izreke za iznos od 15.000,00 kn, te je suđeno da su tuženici dužni solidarno naknaditi neimovinsku štetu tužitelju u iznosu od 15.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe, odnosno od 16. kolovoza 2010. pa do isplate po stopi koja tog dana pa do 31. srpnja 2015. se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim

društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena. U toč. II. izreke drugostupanjske presude odbijena je žalba tužitelja u odnosu na preostali iznos iz st. I. izreke prvostupanjske presude u dijelu kojim se odbija tužbeni zahtjev za isplatu daljnjeg iznosa od 15.000,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznom kamatom, dok je u toč. III. izreke drugostupanjske presude preinačena odluka o trošku iz prvostupanjske presude na način da je suđeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv drugostupanjske presude u dijelu u kojem je djelomično preinačena prvostupanjska presuda i prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja djelomično i u odnosu na drugotuženicu, reviziju je izjavila drugotuženica temeljem odredbe čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 – dalje: ZPP) predlažući da ovaj sud prihvati reviziju te preinači pobijanu drugostupanjsku presudu u pobijanom dijelu na način da odbije žalbu tužitelja u tom dijelu i potvrdi prvostupanjsku presudu u dijelu u kojem je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na drugotuženicu.

Tužitelj nije dostavio odgovor na reviziju.

Revizija nije dopuštena.

Sukladno odredbi čl. 382. st. 2. ZPP u slučajevima u kojima se ne može podnijeti revizija prema odredbi čl. 382. st. 1. ZPP, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostupanjske presude ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. U smislu odredbe čl. 382. st. 3. ZPP u reviziji iz čl. 382. st. 2. ZPP stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

U podnesenoj reviziji drugotuženica je postavila slijedeće materijalnopravno pitanje:

Može li autor članka odgovarati za štetu nastalu objavom informacije u mediju s obzirom na odredbu čl. 21. Zakona o medijima ("Narodne novine", broj 59/04 – dalje: ZM) koja propisuje da je za štetu nastalu objavom informacije odgovoran nakladnik medija?

Kao razloge važnosti revidentica je navela da je drugostupanjska odluka u suprotnosti s pravnim stajalištem u odluci ovoga suda broj Rev-969/12 od 10. srpnja 2012. u kojoj je jasno navedeno da samo nakladnik može biti odgovoran obzirom na odredbu čl. 21. st. 1. ZM.

U ovoj pravnoj stvari prvostupanjski sud je u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na prvotuženika kao nakladnika i drugotuženicu kao autora članka iz razloga što objavljena informacija u predmetnom članku nije kod tužitelja mogla izazvati neimovinsku štetu takve težine i značaja da bi opravdavala dosuđivanje novčane satisfakcije. Za razliku od prvostupanjskog suda drugostupanjski sud zauzima drugačije pravno stajalište, odnosno da su u ovoj pravnoj stvari ispunjene sve pretpostavke za dosudu naknade štete zbog povrede prava osobnosti sukladno odredbama ZM u svezi čl. 1100. i čl. 19. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05 i 41/08 – dalje: ZOO), pri čemu drugostupanjski sud

preinačuje prvostupanjsku presudu na način da djelomično prihvaća tužbeni zahtjev tužitelja do iznosa od 15.000,00 kn u odnosu na prvotuženika kao nakladnika i drugotuženicu kao autora teksta.

Točno je da je ovaj sud u svezi postavljenog pravnog pitanja u odluci ovoga suda broj Rev-969/12 od 10. srpnja 2012. izrazio pravno shvaćanje da sukladno odredbi čl. 21. st. 1. ZM je odgovoran samo nakladnik, a ne i autor članka. Međutim, pravno shvaćanje ovoga suda u svezi odgovornosti autora za štetu u nizu odluka ovoga suda je da autor odgovora prema odredbama ZOO-a (tako i u odlukama ovoga suda broj Gzz-87/02 od 28. siječnja 2003., Rev-1680/01 od 8. listopada 2004. i Rev-804/98 od 5. rujna 2002., a i na sjednici Građanskog odjela ovoga suda održanoj 18. prosinca 2017. nije prihvaćeno pravno shvaćanje da ne bi postojala odgovornost autora za štetu nastalu objavom informacije u medijima prema ZOO, odnosno da ovaj sud ostaje kod ranijeg pravnog shvaćanja izraženog u navedenim odlukama.

Slijedom navedenog, postavljeno pravno pitanje od strane revidentice nije važno za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni iz razloga što autor informacije kojom je počinjena šteta objavom informacije u medijima je odgovoran za štetu sukladno općim odredbama ZOO, a ne prema odredbi čl. 21. st. 1. ZM te je pobijana odluka u skladu s dosadašnjim pravnim shvaćanjem ovoga suda.

Obzirom na navedeno, valjalo je temeljem odredbe čl. 392.b st. 3. ZPP reviziju drugotuženice odbaciti kao nedopuštenu i riješiti kao u izreci.

Zagreb, 16. siječnja 2018.

Predsjednica vijeća:
Jasenka Žabčić, v.r.